

dag endast en flottsmat men på kvällen
då kvinnor och män hade alldeles färdig, du-
kades jultbordet. Först fick de längefisk sedan
kongringsgröt och till sist klenor och godis.
Gänarna fick var sin julahög. Måltiden

bjöades och slutades med att hufvaden läste
bäddbön, sedan lästes aftontön och så sjöngs
en sponpsalm och en julpsalm. Sedan
kom korllekarna fram, hufvaden och de äl-
dre manspersonerna spelade knekklapar eller
etter tre kort. Kvinnorna och de yngre spela-
de kung eller tok en tid, tills det blev till
ut på natten, då lekarna bjöades.

Man bjöades med att "krypa till männen"
det tillgick så att man lade en sandhög på
golvet och lände ett gus, som man satte i
sandten, och så band de för ögonen på en
person så snurrade de honom runt några
gångar, sedan skulle han krypa på alla fyr-
ra bort till guset. När han skulle laga guset
flyttade man detså han kom till att kän-
na sig på fingrarna. En annan lek, som
kallades att "peja" eller "gäskötet" dell till-

lillgubbe så att två män skulle bära en ljuga⁴
stake på axlarna så hängdes en nyckel i ett
spik på staken så så så så ett rep om staken, därpå
sedan skulle en person laga en repända i
varje hand och trampa i igland av repet med
den ena foten och lägga sig tillbaka så
han kunde sparka nyckeln ned av spiken med
den andra foten, men var han då inte för
sicklig så gled foten fram, som han hade i
iglan och han föll i golvet. Den annan
lek kallades för att slå "Blackan", ~~de~~ ~~spille~~
~~stolar~~ stolar med sittarna emol varandra, två
stolar emellan, sedan lades en stake på stolarna,
en hättellik på varje hörn på stolarna,
sedan skulle en sitta sig på staken
med en stake i händerna. Då skulle han
börja slå spikarna i skon på blackan.
När han satt staken vid den ena sidan om
sig sade han ett, så skulle han slå ett vid
den andra sidan om sig sade han två. och det-
ta skulle han fortsätta med tills han hade
slagit det till spikar. Om han satt der, så länge
skulle han slå mer lustalrikarna dett. kal-
des för att käfta.

Men innan ~~de~~ kunnat komma så långt hade de oftast fallit i golvet flera gånger och då fick de börja på igen. En annan lek var att valla tjuren. En skulle föreställa tjur, och en eller två skulle hålla honom med ett rep om de kunde i annat fall sprang han ut på gården mest dem, de voro sammanbundna så de kunde inte komma lös. Många andra lekar förenkom på den tiden. Efter lekarnas slut fick man "donadra", som bestod av sylta och rödbete. Julaftonen brukade de gå till någon pränggård med fågelen. De tog en spara eller en tvåa och skrev de ett bre och band om halsen på den, det var för det mästa skrivit något levtig. Sedan gick de till ^{en} gården och släppte fågelen in i det rum det folket var samlad. Denne flög då rätt på guset och släckte detta. Då sprang husets folk ut för att leja fast dem, som hade släppt in fågelen, fick de lag i dem så måste de följa med in och få förlämnig, detta berodde på att de skulle fylla dem fulla. Om juldagarna brukade bränningar och ryktare gömma sina redskap.

annandagjul tillida på morgonen brukade 6
de gå omkring och gödsla för folk men
dessa hände så att de gödslade in i stallet
för ut

Nyårsafton gick det till på samma
sätt som julafton både med mat och lek
Men i stället för för att släppa in en få-
gel, gick de omkring och sköt utan för förs-
sena dessa kallade att skuta nyåret in

Trettondagsaftonen var ej så högtidlig som
de andra högtidskvällarna. Maten var den
var den samma som de andra kvällarna
men i stället för kakor fick de plåster.

Den här kväll komnade med stjärnan. De
som bar den kallades stjärngossar, de skulle
kunna sjunga några stjärn- och julsånger
De brukade även kasta in en grisa fot. På
Trettondags^{den} följde som inte något särskilt
Efter Trettondagsdagen började arbetet som
vanligt men julen ansågs ej vara avslutad
förän "Knut", som är den 15 januari.